Ч. 50. Пятниця 17 (4) марта 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Справи парляментарні. — Ческо-словінські непорозуміня. — Виборчі борби.

В дальшій дебаті над т зв. аґрарними резолюциями говорили вчера посли Котлярж і Будіґ, а по них пос. Бузек, котрий почав говорити по польски, а відтак говорив по німецки. Він зазначив, що справи, котрими занимала ся хліборобска комісия, належать здебільша не до парляменту, а до соймів. Підчас нарад над виборчою реформою принято внесене пос. Старжиньского, котрий зовсім докладно означив понятє кравої культури. В § 12-ім основного закона з 1907 р. сказано виразно, що до компетенциї соймового законодавства належить також видаванє правноцивільних і правнокарних постанов в справі кравої культури без обмежень. Дальше говорив бесідник про те, що до часу, доки Ебенгох не стояв на чолї міністерства хліборобства, було оно запорою в розвою хліборобского законодавства. Відтак виступив бесідник против резолюциї пос. Онишкевича, яку предкладає комісия, в справі обнятя аґрарних операций у Галичині державною адміністрациєю, бо то внесенє противить ся галицкому кравому законови про комасацию піль.

Відтак говорили посли Бянкіні і Ліси, а по них забрав слово пос. Гр. Цеглиньский. Він заявив, що Русини суть за внесенями комісиї і висказав бажанє, щоби ті внесеня були як найскорше переведені. До сего домаганя Русини тим більше управнені, що міністерство хліборобства в 1906 р. видало розпорядженє, котре містить дуже добрі запоряджения, котрі однак не дали ся ще відчути в переведеню. Помимо того, що Галичина має дуже добрі природні умови до плеканя худоби, плеканє худоби упадає, бо сільске населенє відчуває страшну недостачу лїсів і пасовиск. Бесідник критикував дальше поступованє управи домен і лїсів в Галичинї супротив хліборобского населеня та навів численні случаї, в котрих то населенє не було в можности переведеня своїх жадань і домагань в відношеню до дирекциї домен. Піднесенє хліборобства та плеканя худоби в Галичині є для Галичини дуже важною квестиєю. Галичина могла би стати шпихлїрем для Австриї, однак протягом столїтя з причини лихої господарки і адміністрациї стала прямо опустошеною. Крайний час, щоби правительство енерґічно заняло ся тим.

По бесїдї посла Цеглиньского дискусию перервано і приступлено до дискусиї над наглим внесенєм Соколя в справі скликаня анкети до розслїдженя відносин в північній Чехії. По промовах послів Соколя та Бакси засїданє замкнено.

Інтерпелициї зголосили м. и. пос. Кльофач против видалюваня австрийских робітників з Прус, а пос. Е. Олесницкий в справі надужить при списі людности у Львові.

Слїдуюче засїданє відбуде ся в пятницю.

Субкомітет войсковий принян на основі пояснень секцийного шефа Райтера таку резолюцию: Субкомітет приймає до відомости запевненє представителя правительства, що в найблизших днях войскова управа доручить австрийскому правительству новелю до закона, реґулюючу також обезпеченє войскових інвалїдів. Взиває ся правительство, аби оно приспішило приготовленя коло переведеня тої реформи та уможливило парляментарне полагодженє новелї в звязку з новим войсковим законом. Голову субкомітету візвано, аби найдальше з початком мая знов скликав комісию.

По засїданю посольскої палати відбуло ся засїданє буджетової комісиї, на якім ведено дальшу дискусию над буджетом міністерства внутрішних справ. Пос. Маєр обговорював відносини в Тироли. Пос. Кольшер жалів ся на пиняний хід урядованя адміністрацийних вла-

---

1)

ІНДИЙСКА МАРКА.

Оповіданє з британскої Індиї — К. Кроме-Швінінґа.

На простім двірци в Канпур дожидала ріжнородна товпа пополудневого поїзду з Аллахабаду. На самім кінци перона стояли або поприсїдали Інди в своїх одягах. Навіть кількох офіцирів від сепоїв в своїх ясних уніформах і високих, здутих турбанах та з острими чертами лиця і з чорними бородами стояли собі здалека від середини перона, де було кілька анґлїйских дам а в ними кількох панів убраних зовсїм біло і дожидали поїзду. В сих послїдних можна було легко пізнати британских офіцирів з ґарнізону в Канпур, котрі навірений одностріи проміняли на легонький одяг, який носять часто в теплих краях і прийшли сюди або з форту або може з войскового табору на лївім березї Ґанґеса, щоби повитати своявів чи може товаришів з Аллахабаду.

До сеї громадки приступив тепер якийсь офіцир, що мав на собі одностріи ґарнізонуючого в Канпурі полку легкої кавалериї з відзнакою команданта шкадрони. Єго запорошені аж по колїна сягаючі ґамаші, припинані остроги і тростина в руцї, були доказом, що він лише що злїз з коня.

Капітан Реджінальд Вайне тішив ся, видко, якоюсь особливою симпатиєю, бо між дамами, коли він явив ся, зробив ся оживлений рух, а панове повитали єго з повним респектом. Високого росту і стрункий, з вузким, делїкатних черт смаглявим лицем, з темними до гори підкрученими вусами і очима, в котрих пробивала ся доброта, але й острий проникаючий погляд, представляв Реджінальд Вайне скінчений образ справдешного вояка, у котрого єго войскове званє має найбільше значінє. Хоч єму минуло було ледви трийцять лїт, то всеж-таки яко вояк мав вже славну минувшість за собою, а єго приятелї віщували єму сьвітлу кариєру у войску. Серед дам европейского сьвіта в Канпурі і в найблизшім ґарнізонї в Ауд, Люкнов уважали єго ніби за якогось героя.

Молодий капітан від кавалериї міг би був вибирати між найпершими красавицями, між найзнатнїйшими і найбогатшими дамами анґлїйскої кольониї, але він, видко, о нічім більше не думав лиш о своїх войскових обовязках. На забавах устроюваних в Канпурі і Люкнові офіцирскими кружками на дармо оглядали ся за ним; анї одна дама не могла похвалити ся, щоби він єї особенно відзначував. Товариші називали єго поза очима „зелїзним серцем“, а не одна красавиця, що повторяла то прізвище, лиш вітхала тужливо.

Лиш одна молода дама в сусїднім ґарнізонї в Люкнові, куди Реджінальд заїздив частїйше в справах службових і товариских, могла би була сказати, що молодий офіцир споглядав на неї иншими очима як на прочі дами. То була Мод, одинока донька полковника Рутер Гетфорда в Люкнові. Здавалось, мов би всї добрі прикмети Анґлїйки в нїй сполучили ся: гнучка стать, делїкатне біле личко, котре від буйного русявого волося ще білїйше виглядало, сила і витревалість, яких би нїхто не сподївав ся по тих дрібоньких делїкатних ручках а до того ще чаруюча веселість і живість, робили то, що она в цїлім своїм крузї була особою, котру всї найлїпше любили. Але всї заходи, щоби єї привязати любовю до когось, були доси надаремні. Она була для всїх однаково ввічлива, але кожде живійше чувство стрічало у неї такий холод, що він вдушував єго в самім зародку. Лиш коли пішла бесїда про капітана Вайна, серце в нїй зачинало бити ся неспокійно; коли же зійшла ся з ним, то була холоднїйша для него і більше держала єго здалека від себе як других. А всеж-таки була то лиш гордість дївочого серця, котре пізнало своєго побідителя і робило послїдну пробу оборони, заким би з радостию піддало ся.

Але хоч і як боязко берегли Реджінальд і Мод тайну свого серця навіть одно перед другим, то все-таки був хтось, хто єї здогадував ся. То була властителька найбистрійшої пари очий а заразом і найострійшого язика в цїлїй анґлїйскій кольониї в Люкнові, пані Мередіт, жена стоячого там в ґарнізонї майора. То она була тепер тою на двірци в Канпурі, де від кількох днів перебувала в гостині у своїх знакомих, около котрої утворила ся громадка а від котрої она тепер відступила ся, щоби голосно повитати Реджінальда Вайна.

— Чи їдете до Люкнова? — відозвала ся підбігаючи до него. — А то було би знамени-

стий, домагав ся звільненя урядників-правників від маніпуляцийних робіт і писанини, домагав ся установленя по староствах стенографів а також збільшеня числа галицких старостів. Іменем пос. Ґурского поставив резолюцию о підвисшене кредитів на цілі асанацийні і водопроводні по менших містах і місточках. П. Немец промовляв за адміністрацийною реформою. П. Котляж жалів ся, що пруске правительство помимо союза поводить ся немилосердно з ческими робітниками. На анальоґічне поведене пруского правительства супротив жидівских купців з Австриї жалів ся пос. Куранда та пропонував відбуте конференциї з прускими властями. По дрі Адлєрі, що вказував на необхідність реформи санітарної і шпитальництва, обговорював пос. Крамарж пруські видалюваня австр. горожан та взивав правительство до енерґічних виступів в тій справі, бо супротив Прус можуть мати успіх тілько противні заряджения.

На тім відложено наради до слідуючого засіданя.

О мандат до ради державної по помершім послі Перґельті, котрий заступав виборчий округ Варнсдорф в Чехії, веде ся завзята борба між німецкими социялістами і вольнодумцями. Перші вибори не дали рішучого вислїду і відбуде ся тіснїйший вибір між социялістичним кандидатом дром Карпелєсом і німецким националом дром Лянґенганом. Рішене лежить в руках християньско социяльних, котрі при першім виборі голосували на свого кандидата дра Єжабека. Коли християньско-социяльні віддадуть свої голоси кандидатови німецких националів, то др. Лянґенган вийде послом. Віденьска вільнодумна праса погрозами і прошенями силувала ся наклонити антисемітів, аби голосували на національного кандидата. І справді Краєвий Союз християньско-социяльний для Чехії візвав християньско-социяльних виборців, аби віддали свої голоси на Лянґенгана. Коли то справді стане ся, то вибраний буде німецко-національний кандидат, котрий в першім виборі дістав був 4713 голосів супротив 4125 голосів дра Карпелеса і 965 голосів християньско-социяльного кандидата.

В Шлезку відбуде ся доповняючий вибір до сойму, імовірно в половині червня. Прийде до завзятої борби між Чехами і Німцями за мандат, опорожнений наслїдком смерти др. Стратіля, котрий був проводирем Чехів в Шлезку.

Славяньска Унія не оправдала покладаних в ній надій своїх основателів. Неудачі того союза приписували проводирі Унії п. Шустерщіцови, політикови зручному, але часто в своїй політиці необчисленому. Чехи, сотворивши одностайний клюб, хотіли визволити ся з під впливу Шустерщіца і запропонували зміну орґанізациї Унії; за те Шустерщіц пімстив ся в той спосіб, що поза плечима Унії розпочав переговори з правительством в справі італїяньского факультету і відступив не тілько від обструкциї, а й від опозициї.

Проте Чехи знов розпочали в лютім с. р. робити заходи коло реконструкциї Славяньскої Унії. В тій відновленій Унії провідну ролю взяли в свої руки Чехи. Розуміє ся, тим зворотом річий не могли одушевляти ся Словінці, тож незабаром прийшло до спору. П. Шустерщіц звернув ся против п. Крамажа і від якогось часу атакує єго в своїм орґані „Slovenec“ в спосіб, який мусить довести до кризи. Тепер Славяньска Унія обезсилена, бо пп. Кранаж і Шустерщіц ведуть політику просто противну. Молодочехи говорять вже отверто про похороненє Унії, тепер же до них пристали радикали.

На зборах в Королївских Виноградах обговорював п. Кльофач політичне положене і схарактеризував при тій нагоді відносини в Славяньскій Унії. Назвав єї здеґорґанізованим союзом, де головну ролю грають особисті інтереси ріжних членів. „Споглядаємо — говорив він — супокійно на розвиток подій в Унії, але вже тепер мусимо сконстатувати, що такі відносини не можуть дальше істнувати“.

Вкінци візвав п. Кльофач славяньских послів, аби поїхали до Риму на ювилейні торжества, щоби тим зазначити, що Славяни бажають мира з Італїянцями.

Новинки.

Львів, дня 16-го марта 1911.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс комісаря полїциї Кароля Ґондзїяльского з Тернополя до Львова, а концепіста полїциї Алекс. Тимянецкого зі Львова до Тернополя.

— **Нові оціночні комісиї до податку особисто-доходового.** На основі найвисшої постанови з дня 13 падолиста 1910 (В. з. д. ч. 204) утворено з громад виділених з повіту політичного Стрий а становлячих повіт судовий Сколе новий повіт політичний Сколе.

В наслідок того утворило Міністерство скарбу рескриптом з дня 8 лютого 1911 ч. 6.170 в місце дотихчасового округа оціночного податку особисто-доходового „повіт політичний Стрий з вилученєм міста Стрия“ нові округи оціночні з іменно „повіт політичний Стрий з вилученєм міста Стрия“ (для зменшеного повіту політичного по відлученю громад приділених до ново утвореного повіту політичного Сколе) і цїлком новий округ оціночний податку особисто-доходового „повіт політичний Сколе“.

Краєва Дирекция скарбу розвязуючи проте отсим по мисли покликаного рескрипту Міністерства скарбу з дня 8 лютого 1911 ч. 6 170 комісию для згаданого дотихчасового округа оціночного „повіт політичний Стрий з вилученєм міста Стрия“ розписує заразом вибори до ново уконституовати ся маючої комісиї оцінкової для згаданого зменшеного округа оціночного „повіт політичний Стрий з вилученєм міста Стрия“ як також до новоповстати маючої комісиї оцінкової для згаданого ново утвореного округа оціночного Сколе і визначає до переведеня сих виборів слідуючі реченці:

для I круга виборчого 10 цьвітня 1911,
для II круга виборчого 11 цьвітня 1911,
для III круга виборчого 12 цьвітня 1911.

Функция повисше згаданих комісий оцінкових буде тревати виїмково лише через три роки (від року 1911 до включно 1913) а з кінцем першого року (1911) наступить вильосоване половини вибраних і іменованих членів і заступників членів комісиї.

то — я мала би з ким балакати підчас тої нудної їзди. — Але дежтам — перебила з жалем сама собі — як виджу, то ви ледви що злїзли з коня. Шкода! Але на великий равт нашого команданта в середу то чей можна вас буде сподївати ся?

— Сумніваю ся — відповів офіцир холодно. — Служба дає мені тепер богато до роботи.

— Ах, служба — служба! — сказала на то дама. — Але коли вам скажу, що вас там хтось з тугою виглядає?

— То помиляєте ся, пані Мередіт — сказав на то Реджінальд — мене в цілій Індиї нїхто з тугою не виглядає.

— Навіть і панна Мод Гетфорд ні? — спитала майорова придушеним голосом і старала ся свому худощавому лицю надати шутливого виразу, підчас коли очи єї глядїли допитливо на молодого капітана. Але коли гадала, що тото імя викличе у офіцира якесь зрадливе зворушене, то розчарувала ся дуже.

З повним спокоєм відповів той: Я цїню міс Гетфорд за надто високо, як щоби хоч би й жартом припускати якесь заінтересоване, котрим не можу величати ся. А молода дама ледви чи була би вам вдячна за то, що ви щось подібного припускаєте.

— То медвідь бурмило! — подумала собі пані Мередіт розгнївана, але голосно відозвала ся з любезним усьміхом: Але що вас пригнало просто з сїдла сюди на дворець? Бо, щоби ви прийшли сюди попращати ся зі мною, того не сьмію сподївати ся!

— Як честний чоловік мусїв би я і ту надію знищити — сказав Реджінальд, усьміхаючись. — Вижидаю любого приятеля з рідного краю, давного товариша, котрий в послїдних роках був на війні в Африці а тепер виступив зі служби, щоби обняти в Анґлії спадщину по смерти свого старшого брата а котрий хоче ще через кілька місяців поїздити собі по Індиї.

— То чей може й вашого приятеля побачимо в Люкнові? — спитала пані Мередіт борзо.

— То найблизша єго ціль. Він має там, як мені пише, свояків. У мене в Канпурі побуде він лиш кілька днів.

Голосний свист льокомотиви в'їзджаючого поїзду перебив їх розмову і Реджінальд Вайне попращав ся з дамою.

— Удавай, удавай! — подумала она собі, коли вертала назад до громадки. — Своєю зелїзною маскою не здуриш мене. Очи твої зрадили тебе, коли ти послідний раз стояв перед тою панною Мод Гетфорд. А я знаю ся на розмові очий. Та й на тім, що Мод нїби така холодна! — Ну, то правда, що ведете з собою забавну війну любови. Маю велику охоту вмішати ся і вашу побіду, пане капітане, ще на якийсь час здержати, з вдячности за той холодний привіт, якого я нині від вас удосто їла ся!

Підчас коли містрес Мередіт дала ся своєму товариству відвести ся до ваґона першої кляси а єї рухливий язичок виголошував на всї сторони слова сердечного пращаня, очи єї були не менше рухливі. Так удало ся їй добачити серед глоти побіч Реджінальда якогось ледви о кілька літ молодшого, дуже хорошого мужчину, за котрим понуро виглядаючий тузeмець з чорною бородою ніс кілька плоских з жовтої скіри кабінових куфрів, а котрий зі своїм паном і з офіцирoм щез у виході з двірця.

2.

Настав був один з тих чудових індийских вечерів, котрі своїм теплим лаґідним воздухом, своєю глубокою тишиною і своїм запахом цьвітів наповняють душу мріями. Такими вечерами пересиджував Реджінальд Вайне часто на веранді своєї хатки і споглядав задумчиво в темну ніч, яка в сім краю єсть мовчаливійша, загадочнїйша, ще повнїйша тайн як денебудь на сьвіті. В солодкій утомі, яку она викликує, відживали в нім любійші образи як ті, які єму ставила служба перед очи, образи, що запозичали свою розкішність від дївочої головки з золотими кучериками. Від личка, що не було вже холодне і відтручуюче, але в котрім пробивала ся туга мріючого. І в таких хвилях самоти в своїй хатчинї, коли то навіть прикучнувша на веранді єго індийска служба не важила ся єї нарушити, не був молодий капітан „зелїзним серцем“ а бистре око пані Мередіт було би легко знайшло потвердженим свій здогад: що того зелїзного серця взяла ся тота глубока, сьвята любов, яка аж з самим житєм минає.

(Дальше буде).

Вибори відбудуть ся в осїдках Старость і переведені зістануть через їх Начальників взглядно через визначених в тій цїли комісарів виборчих. О зачисленю до кругів виборчих і управненю до голосованя повідомлені зістануть П. Т. контрибуенти через компетентні власти податкові I інстанциї окремими легітимациями, в котрих буде докладно означене місце виборів, льокаль виборчий, година розпочатя і укінченя виборів як і число членів і заступників членів комісиї, яке має бути вибране. Рівночасно доручені зістануть управненим до голосованя урядові карти голосованя.

Условини активного і пасивного права вибору як і приписане при виборах поступоване означають §§ 179, 181 і 183—186, покликаного на вступі закона, взглядно §§ 7, 9, 10, 14, 16 і 26—45 покликаних висше приписів виборчих (додаток Д розпорядженя виконуючого до I роздїлу покликаного закона). — Ц. к. кр. Дирекция скарбу.

— Вибори до повітової ради в Товмачи. З Товмача доносять, що при онотдашних виборах до повітової ради одержала руска лїста 96 голосів, а лїста повітової ради 102 голоси.

— Підвисшенє стемплїв і належитостий. В міністерстві скарбу роблять ся студиї, чи в судових поступованях, в випадках, де до сего часу єствує свобода від стемплїв, не годило би ся впровадити стемплевої оплати (прим. в справах о обиду чести), а в инших стемплеву належитість підвисшити.

— Відложенє всеславяньскої вистави. Всеславяньска вистава в Празї відбуде ся доперва в 1914 роцї. Буде зложений ґенеральний комітет і заступників всїх славяньских народів без Русинів Російский комітет буде складати ся з 28 членів з предсїдателем думи Ґучковом на чолї, польский комітет з 16 членів з князем Стефаном Любомирским на чолї.

— Москвофільскі кандидатури на Буковинї. Буковиньска русофільска „Народная Рада“ приголосила ось таких кандидатів до буковиньского сойму: На округ Чернівцї др. Корнила Могильницкого, судию в Сереґі, на округ Кіцмань о. Дмитра Дробота із Задубрівки, на округ Вашківцї о. др. К. Богатирця із Веренчанки. Прочі кандидатури ще не рішені.

— Львівский руский театр в Коломиї під дирекциєю Йосифа Стадника, в сали „Каси щадничої“.

В пятницю, дня 17 с. м. „Міра Ефрос“.

— Нові будівлї у Львові. Товариство приватних урядників, що перед двома роками купило готель Жоржа, набуло тепер від пп. Барончів Краківский готель за 600.000 кор. і прилягаючу до него каменицю Козловских за 185.000 кор. Разом обі камениці займають площу 900 сяжнів квадр. На другий рік ті камениці мають бути знесені, а на їх місце стане великий готель і камениця в офіцинах на поміщенє бюр товариства.

— Праса і населенє. Одна з провінціональних німецких ґазет подає характеристичні числа для з'ображеня культурно-прасових відносин в Австриї на основі найновійшого материялу з 1909 року. Ось кілька дат: Чехи мають 1.037 прасових орґанів. Коли взяти під увагу, що ческа людність становить 23·2 процент всеї австрийскої людности, то треба сказати, що на 3.952 австрийских ґазет ческа праса заступлена дуже добре. Польска праса в числї 331, яке відповідає 16·6 процентов польскої людности, іде безпосередно по ческій. Найбіднїйше число дають Русини: мають 58 ґазет на 13·2 процент загальної людности.

— Убийник Оґіньскої Шендеровичевої Казимир Левицкий стане в короткім часї перед судом. Слїдство против него, ведене судиєю Зґуральским, вже покінчене. Лікарі-психіятри вже також видали оречене що до єго здоровля. Ствердили рішучо, що він цїлком здоров і одвічальний за свої вчинки. Акт обжалованя ладить прок. Франке, що виступає в теперішнім процесї україньских студентів. Тому виготовленє акту против Левицкого припізняє ся.

Телєґрами.

Відень 16 марта. „Neue fr. Presse“ доносить з дипльоматичних кругів, що мобілїзацию в Америцї заряджено на жаданє Анґлії, котра є заінтересована в підприємствах зелїзничих в Мехику на 50 міліонів долярів.

Відень 16 марта. „Die Zeit“ доносить, що цїсарскі маневри в сїм роцї розпічнуть ся около 10 вересня і будуть тревати 4 днї.

Петербург 16 марта. Рада державна ухвалила виключити зі складу усуненого ректора московского унїверситету, Мануілова.

Теґеран 16 марта. Російске войско вчера рано вийшло з Касвіна. Полишило ся тілько 80 козаків яко охорона консуляту.

Берлин 16 марта. З Солуня доносять, що бувший султан Абдул Гамід збожеволїв і дістав нападу шаленьства. Одїто єго в кафтан безпечности.

Лїсбона 16 марта. Урядова часопись оповіщує закон виборчий до вибору послів до конституанти (народних зборів). Голосованє буде тайне, безпосередне, але не рівне.

Курс львівский.

Дня 16-го марта 1911.	Платять K c	Жадають K c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	690·—	697·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	460·—	470·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	545·—	555·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц. . .	99·—	99·70
4½% листи заст. Банку краєв. .	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	94·50	95·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·50	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%. .	99·30	100·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·40	93·10
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·—	93·70
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	108·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	77·50	84·—
Угорскі черв. хреста	47·50	53·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	71·—	77·—
Базиліка 10 К	37·25	41·25
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·34	11·44
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·20	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

— Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел минутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, **7·27** 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·37.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, **3·55**, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·16, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, **9·35**, **2·23**, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·39.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·21, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

— Подорож довкола землї, весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).